

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

งานวิจัยครั้งนี้ มีขั้นตอนการศึกษาดังนี้

- 3.1 การกำหนดประชากร กลุ่มตัวอย่าง และการสุ่มกลุ่มตัวอย่าง
- 3.2 การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า
- 3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล
- 3.4 การจัดทำและการวิเคราะห์ข้อมูล

3.1 การกำหนดประชากร กลุ่มตัวอย่าง และการสุ่มกลุ่มตัวอย่าง

1. เชนงปริมาณ

1.1 ประชากร คือ นักท่องเที่ยวชาวต่างชาติประเภทแบกเป้ที่เดินทางเข้ามาท่องเที่ยวในประเทศไทย โดยผู้วิจัยได้กำหนดขนาดตัวอย่าง ดังนี้

1.1.1 นักท่องเที่ยวชาวต่างชาติประเภทแบกเป้ที่เข้ามาท่องเที่ยวในประเทศไทย จากสถิติของการท่องเที่ยวประเทศไทย มีนักท่องเที่ยวต่างชาติที่เดินทางมาประเทศไทย จำนวน 14,464,228 คน แยกเป็น นักท่องเที่ยวเพศชาย จำนวน 9,436,571 คน นักท่องเที่ยวหญิง จำนวน 5,027,657 คน (การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย, 2550) โดยใช้สูตรของยามาเน่ (Yamane, 1979 : 1088) ได้จำนวนตัวอย่าง 400 คน โดยคำนวณตามสูตรดังนี้

$$n = \frac{N}{1 + Ne^2} = \frac{14,464,228}{1 + (14,464,228)(0.05)^2} = 399.98$$

โดย n = ขนาดกลุ่มตัวอย่าง

N = จำนวนหน่วยประชากรทั้งหมด

e = ความคลาดเคลื่อนของการเลือกตัวอย่างที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ เท่ากับ 0.05

= 400 คน

1.1.2 กลุ่มตัวอย่าง คือ นักท่องเที่ยวต่างชาติประเภทแบกเป้ที่เข้ามาท่องเที่ยวในประเทศไทยแบ่งเก็บตามเพศ โดยทำการเก็บ ณ ถนนข้าวสาร กรุงเทพมหานคร

1.1.3 วิธีการสุ่มตัวอย่าง (Sampling) กรณีนักท่องเที่ยวต่างชาติประเภทแบกเป้ที่เข้ามาท่องเที่ยวในประเทศไทยผู้วิจัยได้ทำการสุ่ม ดังนี้

1. การสุ่มตัวอย่างโดยอาศัยทฤษฎีความน่าจะเป็น (Probability sampling) โดยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบชั้นภูมิ (Stratified random sampling) กล่าวคือ แบ่งจำนวนนักท่องเที่ยวต่างชาติประเภทแบกเป้ที่เข้ามาท่องเที่ยวในประเทศไทย โดยกำหนดจำนวนนักท่องเที่ยวตามสัดส่วนของประชากร คือเพศชาย 260 คน เพศหญิง 140 คน

2. การสุ่มตัวอย่างโดยไม่อาศัยความน่าจะเป็น (Non-probability sampling) โดยสุ่มแบบหลายขั้นตอน (Multi steps sampling) ซึ่งในงานวิจัยนี้กลุ่มตัวอย่างจะเลือกจากกลุ่มนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติประเภทแบกเป้ โดยแบ่งเป็นขั้นตอนดังนี้

ขั้นที่ 1 วิธีการสุ่มกำหนดโควตา (Quota sampling) โดยกำหนดจำนวนกลุ่มตัวอย่างตามเพศ

ขั้นที่ 2 วิธีการสุ่มแบบสะดวก (Convenience sampling) โดยการสุ่มนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติประเภทแบกเป้ที่มาท่องเที่ยวในประเทศไทย ณ ถนนข้าวสาร ซึ่งจะมีนักท่องเที่ยวประเภทนี้มาก แล้วแจกแบบสอบถามให้ตอบจนครบจำนวนกลุ่มตัวอย่าง

3.2 การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น เพื่อศึกษาการรับรู้ด้านความเสี่ยงและการป้องกันความเสี่ยงขณะเดินทางท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวต่างชาติประเภทแบกเป้ กรณีศึกษาประเทศไทย โดยแบ่งออกเป็น 4 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 เป็นการสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 6 ข้อ ได้แก่ สัญชาติ เพศ อายุ สถานภาพ ระดับการศึกษา อาชีพ ดังนี้

- แบบสอบถามปลายเปิด (Open-ended Question) จำนวน 1 ข้อ
- แบบสอบถามที่มีคำตอบให้เลือก 2 ทาง (Dichotomous Questions)

จำนวน 1 ข้อ

- แบบสอบถามที่คำถามมีหลายคำตอบให้เลือก จำนวน 4 ข้อ โดยใช้ระดับการวัดข้อมูลประเภทต่างๆ ดังนี้

1. สัญชาติ เป็นระดับการวัดข้อมูลประเภทนามบัญญัติ (Nominal Scale)
2. เพศ เป็นระดับการวัดข้อมูลประเภทนามบัญญัติ (Nominal Scale)
3. อายุ เป็นระดับการวัดข้อมูลประเภทเรียงลำดับ (Ordinal Scale)
4. สถานภาพ เป็นระดับการวัดข้อมูลประเภทนามบัญญัติ (Nominal Scale)
5. ระดับการศึกษา เป็นระดับการวัดข้อมูลประเภทเรียงลำดับ (Ordinal Scale)

6. อาชีพ เป็นระดับการวัดข้อมูลประเภทนามบัญญัติ (Nominal Scale)

ส่วนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับภูมิหลังของนักท่องเที่ยวต่างชาติประเภทแบกเป้ ในประเทศไทย ผู้วิจัยได้ออกแบบเครื่องมือที่เป็นแบบสอบถาม 2 ลักษณะ คือ

- แบบสอบถามปลายปิด (Close-ended Questions) ซึ่งในแต่ละคำถามมีหลายคำตอบให้เลือก (Multiple Choice Questions) จำนวน 3 ข้อ ได้แก่ จำนวนบุคคลที่ไปท่องเที่ยว ประเภทบุคคลที่ท่องเที่ยวด้วย ประสบการณ์การท่องเที่ยวประเทศไทย

- แบบสอบถามเป็นมาตราส่วนประมาณค่าของลิเคอร์ท (Likert 's Rating Scale) 5 ระดับ เป็นระดับการวัดข้อมูลประเภท อันตรภาคชั้น (Interval Scale) จำนวน 1 ข้อ

ส่วนที่ 3 ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวที่มีต่อประเทศไทย ผู้วิจัยได้ออกแบบเครื่องมือที่เป็นแบบสอบถาม 3 ลักษณะ คือ

- แบบสอบถามเป็นมาตราส่วนประมาณค่าของลิเคอร์ท (Likert 's Rating Scale) 7 ระดับ เป็นระดับการวัดข้อมูลประเภท อันตรภาคชั้น (Interval Scale) จำนวน 2 ข้อ

- แบบสอบถามที่มีคำตอบให้เลือก 2 ทาง (Dichotomous Questions) จำนวน 1 ข้อ

ส่วนที่ 4 คำถามเกี่ยวกับการรับรู้ด้านความเสี่ยงและการป้องกันความเสี่ยงจากการท่องเที่ยวในประเทศไทยและระดับการป้องกันความเสี่ยงจากการท่องเที่ยวในประเทศไทย เป็นแบบสอบถามเป็นมาตราส่วนประมาณค่าของลิเคอร์ท (Likert 's Rating Scale) 7 ระดับ เป็นระดับการวัดข้อมูลประเภทอันตรภาคชั้น (Interval Scale) จำนวน 22 ข้อ โดยกำหนดค่าน้ำหนักของการประเมินดังนี้

7	หมายถึง	ระดับมากที่สุด
6	หมายถึง	ระดับมาก
5	หมายถึง	ระดับค่อนข้างมาก
4	หมายถึง	ระดับปานกลาง

- 3 หมายถึง ระดับค่อนข้างน้อย
- 2 หมายถึง ระดับน้อย
- 1 หมายถึง ระดับน้อยที่สุด

การแปลความหมายของค่าเฉลี่ย ผู้วิจัยกำหนดช่วงของการวัดแบบเท่ากันทุกช่วงชั้น

ดังนี้

6.17 – 7.00	หมายถึง	ใช้มากที่สุด/สำคัญมากที่สุด/เสี่ยงมากที่สุด/ป้องกันมากที่สุด
5.31 – 6.16	หมายถึง	ใช้มาก/สำคัญมาก/เสี่ยงมาก/ป้องกันมาก
4.45 – 5.30	หมายถึง	ใช้ค่อนข้างมาก/สำคัญค่อนข้างมาก/เสี่ยงค่อนข้างมาก/ป้องกันค่อนข้างมาก
3.59 – 4.44	หมายถึง	ใช้ปานกลาง/สำคัญปานกลาง/เสี่ยงปานกลาง/ป้องกันปานกลาง
2.73 – 3.58	หมายถึง	ใช้ค่อนข้างน้อย/สำคัญค่อนข้างน้อย/เสี่ยงค่อนข้างน้อย
1.87 – 2.72	หมายถึง	ใช้น้อย/สำคัญน้อย/เสี่ยงน้อย/ป้องกันน้อย
1.00 - 1.86	หมายถึง	น้อยที่สุด/สำคัญน้อยที่สุด/เสี่ยงน้อยที่สุด/ป้องกันน้อยที่สุด

3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล

3.3.1 แหล่งข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Data) ได้จากการศึกษาค้นคว้าจากแนวคิด หนังสือทางวิชาการ บทความ วารสารต่างๆ วิทยานิพนธ์ เอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง อินเทอร์เน็ต หนังสือพิมพ์ นิตยสาร แผ่นพับ รายงาน และสื่ออื่นๆ เช่น โทรทัศน์ วิทยุ วีดิทัศน์ ที่มีผู้รวบรวมไว้ทั้งหน่วยงานของรัฐและเอกชน

3.3.2 แหล่งข้อมูลปฐมภูมิ (Primary Data) ได้จากการใช้แบบสอบถามเก็บข้อมูลจากนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติประเภทแบกเป้ ที่เดินทางมาท่องเที่ยวในประเทศไทย จำนวน 400 คน โดยมีขั้นตอนในการดำเนินการ ดังนี้

3.2.2 ทำการชี้แจงเจ้าหน้าที่ผู้เก็บข้อมูลโดยการใช้แบบสอบถาม เพื่อให้ทราบขั้นตอนและวิธีการเก็บข้อมูลรวมทั้งทำความเข้าใจเกี่ยวกับข้อคำถามที่ระบุในเครื่องมือให้มีความเข้าใจไปในทิศทางเดียวกัน

3.2.3 ดำเนินการเก็บข้อมูลนักท่องเที่ยวต่างชาติประเภทแบกเป้ ที่เดินทางมาท่องเที่ยวในประเทศไทย ณ ถนนข้าวสาร กรุงเทพมหานคร

3.4 การจัดทำและการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้จัดทำการตรวจสอบและวิเคราะห์ข้อมูล ซึ่งประกอบด้วย

3.4.1 การศึกษาวิเคราะห์การรับรู้ความเสี่ยงและการป้องกันความเสี่ยงของนักท่องเที่ยวต่างชาติ ประเภทแบกเป้ที่เดินทางมาท่องเที่ยวในประเทศไทย โดยการออกแบบสอบถาม จำนวน 400 ตัวอย่าง และนำมาทำการตรวจสอบความเที่ยงตรงของเนื้อหา (Content Validity) โดยผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความสมบูรณ์และความครอบคลุมของเนื้อหาพร้อมข้อเสนอแนะ เพื่อนำมาปรับแก้แบบสอบถามให้มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

การหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) หลังจากที่ผู้วิจัยได้ปรับแก้แบบสอบถามเพื่อความสมบูรณ์แล้ว ได้นำแบบสอบถามไปทดสอบ (Try out) กับประชากรที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง รวม 50 ชุด แล้วนำมาวิเคราะห์หาความเชื่อมั่นจากค่า Cronbach's Alpha โดยมีค่าอยู่ที่ 0.891

3.4.2 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล มีดังนี้

1. สถิติเชิงพรรณนา ใช้อธิบายลักษณะกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษา ได้แก่

1.1 ค่าร้อยละ สำหรับวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามส่วนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคล

1.2 ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) สำหรับวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามส่วนที่ 2 ภูมิหลังของนักท่องเที่ยว ส่วนที่ 3 ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวที่มีต่อประเทศไทย และส่วนที่ 4 การรับรู้ด้านความเสี่ยงจากการท่องเที่ยวในประเทศไทยและระดับการป้องกันความเสี่ยงจากการท่องเที่ยวในประเทศไทย

1.3 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) สำหรับวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามส่วนที่ 3 ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวที่มีต่อประเทศไทย และส่วนที่ 4 การรับรู้ด้านความเสี่ยงจากการท่องเที่ยวในประเทศไทยและระดับการป้องกันความเสี่ยงจากการท่องเที่ยวในประเทศไทย

2. สถิติเชิงอนุมาน เพื่อทดสอบสมมติฐาน ได้แก่

2.1 ค่า t - test ใช้เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่มที่เป็นอิสระกัน สำหรับทดสอบสมมติฐานด้านเพศ

2.2 ค่า F - test ใช้เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างที่มากกว่า 2 กลุ่ม สำหรับทดสอบสมมติฐาน ด้านอายุ สถานภาพ ระดับการศึกษา อาชีพ และใช้การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ด้วยวิธีการทดสอบแบบ Least Significant Difference (LSD) ในกรณีที่ค่า F มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

2.3 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อย่างง่ายของเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient) สำหรับทดสอบความสัมพันธ์ โดยที่ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r_{xy}) จะมีค่าระหว่าง $-1 \leq r_{xy} \leq 1$ ความหมายของค่า r_{xy} มีดังนี้

1. ค่า r เป็นลบ แสดงว่า X และ Y มีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงข้ามกัน
2. ค่า r เป็นบวก แสดงว่า X และ Y มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกัน
3. ถ้า r มีค่าเข้าใกล้ 1 หมายถึง X และ Y มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกัน และมีความสัมพันธ์กันมาก
4. ถ้า r มีค่าเข้าใกล้ -1 หมายถึง X และ Y มีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงข้ามกัน และมีความสัมพันธ์กันมาก
5. ถ้า r เข้าใกล้ 0 แสดงว่า X และ Y มีความสัมพันธ์กันน้อย
6. ถ้า r เท่ากับ 0 แสดงว่า X และ Y ไม่มีความสัมพันธ์กัน

เกณฑ์การแปลความหมายค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (ชูศรี วงศ์รัตน์, 2544, หน้า 316) มีดังนี้

1. ถ้าค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เข้าใกล้ 1 (ประมาณ .70 ถึง .90) ถือว่ามีความสัมพันธ์กันในระดับสูง (ถ้าสูงกว่า .90 ถือว่าอยู่ในระดับสูงมาก)
2. ถ้าค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เข้าใกล้ .50 (ประมาณ .30 ถึง .70) ถือว่ามีความสัมพันธ์กันในระดับปานกลาง
3. ถ้าค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เข้าใกล้ 0 (ประมาณ .30 และต่ำกว่า) ถือว่ามีความสัมพันธ์กันในระดับต่ำ
4. ถ้าค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เป็น 0 แสดงว่าไม่มีความสัมพันธ์กัน

2. ข้อมูลเชิงคุณภาพ

1. การกำหนดประชากร กลุ่มตัวอย่าง และการสุ่มกลุ่มตัวอย่าง

ทำการสัมภาษณ์ตัวแทนจากองค์กรภาครัฐที่มีส่วนเกี่ยวข้องเพื่อให้ได้ข้อมูลเชิงลึกในเชิงนโยบายโดยผู้ให้ข้อมูลคือ

1.1 คุณยุวดี นิรัตน์ตระกูล ผู้อำนวยการกองวิจัยการตลาด การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย

1.2 พล.ต.ต. อติศรี งามจิตสุขศรี ผู้บังคับการ กองบังคับการตำรวจท่องเที่ยว

1.3 คุณพรทิพย์ หิรัญเกตุ เลขานุการ สภาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย

1.4 คุณธนธรณ์ ทองหอม ผู้อำนวยการสำนักทะเบียนธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ สำนักงานพัฒนาการท่องเที่ยว

1.5 คุณอรุณศรี ศรีเมฆานนท์ ศาสตราจารย์ ผู้อำนวยการฝ่ายติดตามและบริหารความเสี่ยง การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย

2. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าและการเก็บรวบรวมข้อมูล

2.1 การออกแบบสัมภาษณ์เพื่อใช้ในการสัมภาษณ์เชิงคุณภาพ เรื่องการประชาสัมพันธ์ การให้ข้อมูลข่าวสารเรื่องความเสี่ยงและความปลอดภัยในการเดินทางท่องเที่ยวในประเทศไทย

2.2 ศึกษาภาพลักษณ์ของประเทศไทยที่ออกไปทางสื่ออินเทอร์เน็ตจากเว็บไซต์ ซึ่งเป็นที่นิยมในกลุ่มนักท่องเที่ยวต่างชาติประเภทแบกเป้ ผู้วิจัยใช้วิธีการรวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูลจากเว็บไซต์ซึ่งเป็นที่นิยมในกลุ่มนักท่องเที่ยวประเภทอิสระ โดยเฉพาะนักท่องเที่ยวประเภทแบกเป้ โดยผู้วิจัยทำการสำรวจจากเว็บไซต์สำคัญ ดังนี้

1. <http://www.tourismthailand.org/>

2. <http://www.lonelyplanet.com/thailand>

3. <http://www.thebackpacker.net/destinations/thailand/>

4. <http://www.startbackpacking.com/travel/thailand-tips/>

5. <http://www.passplanet.com/Thailand/>

2.3. ศึกษานโยบายของภาครัฐและเอกชนในด้านการจัดการการรับรู้ด้านความเสี่ยงและการป้องกันความเสี่ยงจากการเดินทางท่องเที่ยว

3. การจัดทำและการวิเคราะห์ข้อมูล

นำแบบสัมภาษณ์ที่ผ่านการตรวจสอบโดยผู้เชี่ยวชาญและนำไปสัมภาษณ์ตัวแทนจากองค์กรภาครัฐและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว และนำมาวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์